

Workshop 2016 – Loutka jako nástroj vzdělávání

Muzeum jihovýchodní Moravy ve Zlíně připravilo v rámci cyklu workshopů a seminářů při konferenci Muzeum a škola v termínu 19. – 20. února 2016 workshop s názvem *Loutka jako nástroj vzdělávání*.

Pracovní setkání 16 muzejních i školních pedagogů a dalších pracovníků muzeí, galerií, ale i jiných kulturních institucí z Česka i Slovenské republiky v intenzivní praktické dílně již po druhé v historii konferencí hostily prostory muzea ve 14 | 15 BAŤOVĚ INSTITUTU.

Workshop 2016 *Loutka jako nástroj vzdělávání* volně navázal na workshop 2014 s podtitulem *Aby věci ožily*. Dvoudenní dílna, která se konala na jaře roku 2014, přiblížila účastníkům principy techniky pookénkového snímání animace, které si mohli sami vyzkoušet při natáčení krátkých animovaných filmů inspirovaných expozicí *PRINCIP BAŤA: Dnes fantazie, zítra skutečnost*.

Namísto loutky oživované filmovou technikou se workshop *Loutka jako nástroj vzdělávání* zaměřil na animaci loutky v muzejním a galerijním prostředí a nabídl různé metody divadelních a loutkářských přístupů při práci s dětmi v expozicích.

Loutka je totiž jedinečným nástrojem k motivaci, komunikaci, adaptaci, udržení pozornosti či prožitkovému učení, které vede k pevnějšímu ukotvení předávaných informací. Zároveň podporuje kreativitu, myšlení, spolupráci, emocionální kultivaci a rozvíjejí klíčové kompetence žáků k učení či k řešení problémů.

Smyslem workshopu bylo naučit účastníky základní řemeslné dovednosti při animaci různých druhů loutek a nabídnout škálu možného využití tohoto bohatého výukového prostředku při výchovně-vzdělávacím procesu, v mnoha situacích i nepřímě souvisejících s výukou.

V prvním dnu si účastníci pod vedením zkušených lektorů ze sdružení THEATR LUDEM HANOU a Tomášem Volkmerovými vyzkoušeli práci se svým tělem – co dokáže hlas, co dokáže vyjádřit postoj, jak promlouvá gesto ruky, jaké do ní můžeme vložit emoce. V dramatických etudách oživovali každodenní předměty a formou živých obrazů vyprávěli jejich příběhy.

Jedním z typu loutek, kterou si účastníci sami vyráběli, byl prstový maňásek. Ukázalo se, že během krátké chvíle je možné z papíru a lepicí pásky vytvořit nejrůznější podoby prstové loutky. Lektorů demonstrovali způsob práce s tímto typem loutky a v krátkých etudách si účastníci mohli osvojit ovládání a oživení vlastní postavíčky, která se stala součástí jejich ruky.

Dalším představovaným druhem loutky byl „mluvící maňásek“ – mappet. Účastníci sami nacvičovali různé výrazy loutky a ve dvojicích hledali vizuální možnosti mluveného dialogu.

Posledním typem loutky, která uzavřela program prvního dne workshopu, byla plošná papírová loutka. V rámci ukázky práce s tímto typem loutky předvedli Hana a Tomáš Volkmerovi hravé vystoupení s písničkou.

Dopolední program druhého dne se zaměřil na třetí typ komunikativní loutky – typ manekýn. Účastníci v krátkých cvičeních zkoumali možnosti animace plyšového medvídka. V návaznosti na tento typ loutky lektorů představili postavu pana Barvičky, který doprovází terapeutické lekce s loutkou, jež vedou ve sdružení THEATR LUDEM. Zkušenosti z praxe ilustrovali nejen svým poutavým vyprávěním, ale i video-dokumentem.

Odpolední blok se pak věnoval textové výstavbě příběhu a možnostmi uchopení předlohy pomocí představení loutkového divadla.

Dva dny naplněné tvořivou atmosférou zakončilo shrnutí toho, co se účastníci v intenzivní dílně naučili. Všechny nabyté zkušenosti, vlastní nápady i inspirativní rady lektorů se promítly do malé besídky loutkových výstupů založených na básničkách pro děti, které účastníci rozdělení do třech skupin zinscenovali a postupně předvedli.

Workshop 2016 byl pro všechny přítomné velmi příjemným a přínosným zážitkem. Proces pozorování, zkoušení a hledání pomohl zúčastněným nejen objevit možnosti loutky jako partnera v komunikaci a nástroje pro interakci ať v muzejním nebo školním prostředí, ale také otevřel dveře představitosti, hravosti a vnímání sebe sama.